

τὴν ψυχὴν καὶ τὴν ἀποστερεῖ τὴν εἰς ἑαυτὴν ἐξουσίαν τῆς καθιστῶν αὐτὴν ἀνεπίδεκτον παντός λαμπροῦ καὶ ἐπαινετοῦ ἀγῶνος καὶ ὅστις ζητεῖ τὸ σκότος διὰ τὴν ἀμάση, ἐνῶ τὸ φῶς ζωογονεῖ πάντων τὴν φύσιν. Ὁ τοιοῦτος ἔρωις ταπεινώνει τὸ μεγαλεῖον τῶν ἀνθρώπων, ποιῶν αὐτοὺς ὁμοίους τῶν λοιπῶν ζώων. Ὁ ἕτερος ἔρωις εἶναι δῶρον οὐράνιον ὅπερ ἐξῆλθε τῶν χειρῶν τοῦ ὑψίστου ἅμα μὲ τὴν πλάσιν τοῦ ἀνθρώπου, ὡς αὐτός ἀγνός καὶ ἄσπιλος, γεννᾶται ἀπὸ τὴν τιμιότητα καὶ εἰς ταύτην ἐνασμενίζεται, ἔχει θελκτικὰς τινὰς παραφορὰς, ἀλλ' εἰς τὰ τρυφερὰ αἰσθήματα ἐπαναπαύεται, παρέχει ὥρα· καὶ στιγμὰς τόσον ἡδονικὰς, πλουτίζει μὲ τόσας νέας διχύσεις καθ' ἑκάστην ἀναγεννωμένης εἰς τὴν ζωὴν μας, ὥστε ἐνῶ αἰσθανόμεθα ὅτι ἔχομεν ἀνάγκην ζωῆς ἀελευτήτου, διὰ τὴν χαρῶμεν τὰ τόσα του δῶρα, ὅμως μεθυσκόμεθα καὶ μὲ τὸ παρὸν τοῦτο καὶ εὐχαριστούμεθα τὴν διαρκέσῃ ἐνόσω καὶ ἡ ζωῇ. Ὁ τοιοῦτος ἔρωις εἶναι ὁ συνεχίζων μας μὲ τὴν αἰδιότητα, καθότι καὶ χρόνον καὶ ἀρχὴν καὶ τέλος εἰς ἓν ἐνόει διὰ τὴν μᾶς πλησιάσῃ εἰς τὴν θεότητα. Ὁ ἔρωις οὗτος κατοικεῖ εἰς τὴν ψυχὴν, τὴν ὁποῖαν θερμαίνει χωρὶς τὴν καταναλίκτη καὶ φωτίζει χωρὶς τὴν φλέγη, χορηγῶν αὐτῇ τόσῃ μόνον τροφῇ ὅση τῇ ἀρκεῖ διὰ τὴν γευθῆ χωρὶς κόρον, ἀλλὰ τοσαύτην ἐπιθυμίαν τοῦ καλοῦ καὶ ἀγαθοῦ, ὅση ἀρκεῖ διὰ τὴν φθάσῃ εἰς τὴν συμπάθειαν ἐκεῖνην, ἥτις δύναται τὴν πολλαπλασιάσῃ, δόξῃ καὶ καταστάσῃ εὐγενεῖς τὰς χαρὰς καὶ εἰς τὴν ἀποκτίσῃ τὴν τελειότητα. Αἱ ἡδοναὶ τοῦ ἔρωτος τούτου εἶναι πάντοτε καθαρὰί, οἱ δὲ πόνοι αὐτοῦ ἔχουν μέγα τὸ θέληγπον. Ἐν μέσῳ τῶν πολυπαθειῶν τῆς ζωῆς, εὐφραίνεται ὁ ἄνθρωπος ὁ διοικούμενος ἀπὸ τὸν ἀληθῆ τούτον ἔρωτα, ἀπὸ ἡδέϊαν εἰρήνην καὶ ἡ εἰρήνη αὕτη εἶναι ἥτις τὰς πολυπαθείας μας ταύτας καθίστησιν εὐφροσύνας, ἥτις τὸ γῆρας ἀνακουφίζει. Ἐπίψατε ἐν βλέμμα εὐσταθῆς εἰς τὴν ἱστορίαν διὰ τὴν εἰδῆτε τοὺς ὠραίους καρπούς, τοὺς ὁποίους ὁ ἔρωις οὗτος φέρει εἰς τὴν γῆν. Τίς δὲν εἶδεν ὅτι ἐνώπιον τοῦ ἀγλαοῦς τούτου υἱοῦ τῆς Παφίας, τιμαί, πλοῦτη, δόξα, μεγαλεῖον εἶναι μὴδὲν, εἶναι ἀθύρματα, τὰ ὁποῖα ἡ ματαιότης τοῦ ἀνθρώπου ἐφύερε διὰ τὴν φανὴ ἀνώτερος τοῦ ὁμοίου του. Τίς δὲν εἶδεν ὅτι ὑπὸ τὰς ἐμπνεύσεις τοῦ ἀληθοῦς τούτου καὶ εὐγενεστεροῦ δῶρου τῆς φύσεως, ἐμεγαλύνθησαν οἱ ἄνθρωποι, ἐπλατύνθησαν ἀπὸ περάτων ἕως περάτων τῆς γῆς αἱ ἐπιστῆμαι καὶ αἱ τέχναι φθάσασαι εἰς ὑψηλὴν περιωπῆν; Τίς δὲν ἠσθάνθη ὅτι διὰ τοῦ ἀληθοῦς τούτου ἔρωτος ἐμεγαλύνθησαν αἱ ἀρεταὶ του, ἠύξῃθησαν αἱ ἀγαθὰ ἀγαθὰ του, ἐξευγενίσθη ἡ καρδιά του; Τίς τέλος δὲν προβλέπει ὅτι οὗτος δὲν θέλει φέρει τὸν ἄνθρωπον εἰς τὴν τελειότητα τῶν δυατῶν διὰ τὴν φύσιν μας διχνομάτων του; [ἀκολουθεῖ].

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ:

—ο—

Ὁ ἰατρός κύριος Α. Ν. Γούδας, τέκνον ἀγαθὸν τῆς ἠπειροῦ, ἐξέδωκε κατ' αὐτὰς τὸ ἀ. φυλλάδιον τῆς ἱατρικῆς Μελέσεως, συγγραμματος περιοδικοῦ, ἅπαξ τοῦ μηνὸς ἐκδιδόμενον. Ὁ φιλόπρονος ἐκδότης αὐτῆς δὲν καταβαίνει πρώτην ἡδὴ φοράν εἰς τὸ εὐγενὲς στάδιον τῆς δημοσιογραφίας, ἀλλ' εἶναι ἀπὸ πολλοῦ γνωστός διὰ τὴν ἑλληνικὴν μετάφρασιν δύο ἐπιστημονικῶν συγγραμμάτων, τῆς τε Πρακτικῆς Παθολογίας τοῦ Οὐφελάνδου καὶ τῆς Παθολογίας τοῦ Σχομέλλου, ὧν χάριν ἐβραβεύθη τὸ 1846 καὶ 1848 ὑπὸ τῆς συγκλήτου τοῦ Πανεπιστημίου. Πολλὴ ἡδὴ χάρις ὀφείλεται εἰς αὐτὸν, ἀναλαβόντα ἔργον ἀναγκαῖον μὲν καὶ ἐπωφελεῖς, ἀλλὰ πολλάκις πρὸ αὐτοῦ ἀποτυχόν, διότι αἱ ὀλίγοι συνδρομαὶ δὲν ἐπάρκουν εἰς τὴν τυπογραφικὴν καὶ ἄλλαν δαπάνην. Ταῦτα δὲ γνωρίζων ὁ Κύριος Γούδας, δὲν ἐδίστασεν, ἐν τῷ ὑπὲρ τῆς ἐπιστήμης ζήλω αὐτοῦ, νὰ ἀφιερῶθῃ εἰς τὸν καλὸν τούτον ἀλλ' ἐπιζήμιον ἀγῶνα.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς φυλλαδίου ἀρχόμενοι, διακόπτομεν ἐπὶ μικρὸν καὶ χάριν ποικιλίας, τὸ ἐν τῷ Παραρτήματι μυθιστόρημα « Ὁ Ὑποκόμης τῆς Βραζελόννης » δημοσιεύοντες ἕτερον, πολλοῦ μὲν λόγου ἄξιον καὶ πλούσιον ἰδεῶν, ὑπὸ γλαφυροῦ δὲ καλάμου μετενεχθὲν εἰς τὴν ἑλληνικὴν ἐκ τῆς Γαλλικῆς γλώσσης.

Τοῦ ποιήματος τούτου εἰ πρωταγωνισταὶ εἶναι εἰς ὑπόδικος καὶ ἐν ἄνθος, ἄνθος ἄβρον, ὅπερ ἡδυνήθη, διὰ τῆς ἀποκαλύψεως τῆς πιντοδυνάμου φύσεως, νὰ ἐπαναγάγῃ τὸν ἀποπλανηθέντα ἄνθρωπον εἰς τὴν ἐν Θεῷ σώτηραν πίστιν. Ἐκ τούτου δ' ἐπιγράφεται ἡ Μικροῦλα, διότι ὁ ὑπόδικος οὕτω τὸ ἄνθος ὠνόμασε, λατρεύων αὐτὸ ὡσεὶ ἐρωμένην του.

Καὶ μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ μικροῦ του μυθιστορήματος, ὅπερ δὲν θέλει καθέξει ἡ δέκα τυπογραφικὰ φύλλα, θέλομεν ἀμέσως ἐξακολουθεῖ τὸ ἡδὴ διακοπέν.

Ἡ Διεύθυνσις Π. ΚΑΜΠΟΥΡΟΓΛΟΥΣ.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ.

Ἡ Παναγία τοῦ Τάσσου, συνέχεια. — Ἡμέραι καὶ ἔργα. — Ἀντιπαθεῖς σύζυγοι, καλὰ ἐρασταί. — Ρωσσία καὶ Ῥώσσοι. — Ποικίλα, ὁ μαγνητισμός. — Ποίησις. — Ἠθικαὶ μελέται. — Βιβλιογραφία. — Εἰδοποίησις τῆς Διευθύνσεως.

Εἰκόνες. Ῥώσσοι διαφόρων κλάσεων. — Ὁ ὀψοπόλης Ῥώσσοι.